

[Ebba Strange]

Jeg tror, det vil give den skelnen mellem tilfældige gæster og indvandrere, som er så vigtig for hele den lovgivning, vi nu skal i gang med.

Og for til sidst at sige noget igen om udvisningerne vil jeg sige, at hvad vi nu ellers ender på med hensyn til en åremålsbestemt ret til at blive her – og det er stadig væk SFs indstilling, at vi skal ende på det – så mener jeg, at vi skal blive mere klar på, hvilke udvisningsregler der gælder, end vi har været hidtil, og vi skal i hvert fald tage hensyn til – det gør ministeren også i sit forslag – at folk med en vis tilknytning til landet skal have bedre regler end folk med mindre tilknytning til landet, men jeg håber, vi kan ende på at finde et åremål, hvorefter folk har ret til at blive i landet, også selv om de har begået kriminalitet.

Jeg har selvfølgelig lyttet til den debat, der har været mellem hr. Knud Lind og andre af tingets partier om udlændinges kriminalitet, og jeg er glad for, at det endnu en gang – det er sagt mange gange fra denne talerstol – er slået fast af indtil flere ordførere, at fastboende udlændinge i Danmark gennemgående er mindre kriminelle end danskere, og at de udlændinge, der fylder op i de danske fængsler, er udlændinge, der er her på besøg, og som måske nogle gange – det ved vi udmærket godt – er kommet til Danmark for at begå forbrydelser. Og der er ingen af os, der taler indvandrernes sag, som taler disse menneskers sag, og det er urimeligt, at det er sådan nogle argumenter, hr. Knud Lind skal lægge os i skoene.

Jeg ved godt, at der i Danmark er en stemning imod indvandrerne, men jeg betragter det som en af dette tings fornemste opgaver at være med til at give redelig oplysning om de faktiske forhold omkring udlændinge i Danmark, og på den baggrund synes jeg det er forkasteligt, at hr. Knud Lind fra denne talerstol kommer med så urigtige oplysninger, som han gør.

Torben Lund (S):

Redegørelsesdebatten har jo i vidt omfang også koncentreret sig om lovforslaget om ændring af udlændingeloven, og jeg skal derfor koncentrere mig om nogle enkelte punkter i forslaget om ændring af udlændingeloven.

Jeg finder, det er vigtigt, at vi får lejlighed til nu at ændre udlændingeloven på baggrund af den kritik, der har været rejst af en lang række bestemmelser i lovgivningen, og jeg finder i øvrigt, det er en god ting, at vi her i folketinget har fået lejlighed til at drøfte udlændingenes retsstilling i al almindelighed.

Ministeren angiver som sit sigte med lovforslaget, at man vil give udlændingene en bedre retsbeskyttelse dels ved nogle mere præcise lovregler, dels ved en omlægning af beslutningskompetencen i afgørelser af mere vidtrækkende betydning. Det sigte er vi naturligvis enige i, men vi er nok noget i tvivl om, hvorvidt det lovforslag, der foreligger fra ministeren, nu også lever op til den målsætning, ministeren selv har sat sig.

Hvis vi ser på udvisningssagerne, må det medgives kritikerne, at reglerne, som de er i dag, er meget vanskelige at overskue og ikke altid er lige indlysende, og det kan derfor undre, at justitsministeren fremsætter et lovforslag, som stort set opretholder den materielle udvisningspraksis. Der sker naturligvis det væsentlige fremskridt, at en række af udvisningsreglerne bliver flyttet fra en administrativ praksis over i en egentlig lovbestemmelse, men den egentlige materielle praksis på udvisningsområdet foretages der ikke ændringer i.

Efter vores opfattelse bør vi overveje at gennemføre nogle indskrænkninger i udvisningsadgangen i retning af den model, som mindretallet i udlændingeudvalget peger på. Det er et rigtigt princip, at jo længere en udlænding har opholdt sig her i landet, jo vanskeligere skal det naturligvis være at udvise den pågældende og, for at sige det positivt, jo sikrere skal den pågældende være på at kunne blive her i landet. Det princip mener vi mindretallet i udlændingeudvalget har gennemført mest konsekvent.

Der har været en del debat om en absolut grænse på 7 år i spørgsmålet om udlændinges ophold her i landet og muligheden for at udvise udlændinge. Vi mener, det er rigtigt at se på, om ikke der kan gennemføres en fast overgrænse. Om den så lige skal være 7 år eller et andet åremål, er vi indstillet på at diskutere i udvalget. Vi mener også, at det er en rigtig holdning, når man vil prioritere selve tilknytningsmomentet for de enkelte udlændinge højere. Det, der ligger i det, er jo,